Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 30 Cts

VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

19

IN DIT NUMMER:

HET VERVOLG VAN DE AVONTUREN VAN KUIFJE :

MANNEN OP DE MAAN ★★★

Waarin Prof. Zonnebloem in een hachelijke situatie verkeert.

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

•

De Gouden Sfinx

•

DE BRONZEN SLEUTEL

EN TALRIJKE ANDERE TEKENVERHALEN

Een sensationeel artikel :

ZAL HET GEHEIM VAN DE VLIEGENDE SCHOTELS

eindelijk opgelost worden ?

EN WELDRA EEN NIEUW TEKENVERHAAL :

DE VUUR-SCHOTELS

MOEDERKENSDAG

JANTJE stapt een winkel binnen en vraagt :

— Juffrouw, ik zou een pijp willen.

— Ja, hoor. Hier, kijk... Maar welke soort zou je eigenlijk wensen ?

— O, dat heeft minder belang. Het is voor Moederkensdag.

— Moederkensdag ? Wil je dan je moeder een pijp geven ?

— Neen, niet aan mijn moeder, maar aan vader.

— Maar, je zei toch dat het Moederkensdag was ?

— Natuurlijk. Ik heb geen moeder meer, maar mijn vader vervangt haar en ik wil hem Zondag vieren...

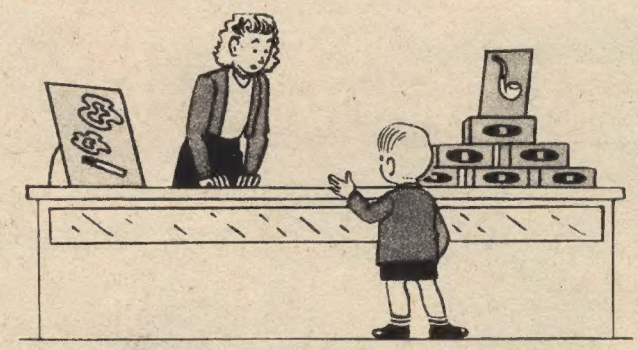

Is dat geen ontroerende geschiedenis, beste vrienden ? Het bewijst dat kleine Jan de betekenis van het feest van Moeder dat gevierd wordt de tweede Zondag van Mei, heel goed begrepen heeft.

Vergeten jullie die dag ook niet. Neen, een pijp zou ze zeker niet aangenaam vinden, maar er zijn bloemen, waarvan ze zeker veel houdt, en misschien lust ze ook wel graag bonbons ! Voor alles moet je die dag uiterst vriendelijk en beleefd zijn, want dat is beslist het mooiste geschenk dat je moeder kunt aanbieden.

KUIFJE

LIJFBLAD van alle JONGENS en MEISJES tussen 7 en 77 jaar.

Administratie, Redaktie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. — *Uitgever-Directeur :* Raymond LEBLANC. — *Drukkerij :* C. VAN CORTENBERG, Keizerstraat, 12, Brussel. — In Nederland : W.A. Palm, Boekenimport en -export C.V., Zeestraat, 65e, Den Haag.

HALLO TWEELINGEN

HALLO CLUBLEDEN

Alle TWEELINGEN, zowel jongens als meisjes, vrienden van « KUIFJE », mogen KOSTELOOS de suksesfilm van LAUREL en HARDY « MIJN BROER EN IK » bijwonen. Deze film wordt vertoont in de bioscoop Victory, Nieuwstraat, Brussel, van 5 tot 11 Mei.

Alle CLUBLEDEN genieten op vertoon van hun lidkaart van de gunstprijs van 10 FRS. (Gewone prijzen van 18 tot 30 fr.) 't Is een prachtige, vrolijke film !

WELK SPOOR HEBBEN ONZE DETEKTIEVEN NU WEER ONTDEKT ?

Dit is waarschijnlijk een passage uit een der talrijke albums van **Kuifje.** Ken je ze allen? KUIFJE IN CONGO — KUIFJE IN AMERIKA — DE BLAUWE LOTUS — HET GEBROKEN OOR — DE ZWARTE ROTSEN — DE SCEPTER VAN OTTOKAR — DE KRAB MET DE GULDEN SCHAREN — DE GEHEIMZINNIGE STER — HET GEHEIM VAN DE EENHOORN — DE SCHAT VAN SCHARLAKEN RACKHAM — DE ZEVEN KRISTALLEN BOLLEN — DE ZONNETEMPEL.

62 blz. in vierkleurendruk
Stevige kartonnen omslag : 65 frs.
OVERAL VERKRIJGBAAR

Doe zoals Flupke Fotografeer!

Dan kunnen jullie prachtige herinneringen aan jullie reizen en heerlijke vacantiedagen aan alle vrienden tonen !

KUIFJE biedt jullie de nieuwste « AGFA 50 », een Fotobox, formaat 6 x 9 voorzien van de laatste perfecties :

— apparaat uit metaal,
— piekfijne afwerking,
— sluiter voor tijd- en momentopnamen,
— kan op voet gemonteerd worden,
— twee diafragmen en 2 heldere beeldzoekers,
— een geelfilter om de wolken te fotograferen

TEGEN DE PRIJS VAN 240 fr.

Het apparaat is volledig en jullie krijgen er meteen **gratis een geïllustreed prospectus** bij, die jullie leert hoe jullie mooie kiekjes kunnen maken.

ONDERSTAANDE BON IS GELDIG TOT DE 31e MEI 1950.

Knip de bon uit of copieer hem en stuur hem ons vóór de 31e Mei.

Als geschenk krijgen jullie dan een geïllustreerd boekje « Foto ABC ». De 250e eerste bestellers krijgen bovendien een boekje decalcomanies !

Te zenden aan KUIFJE Brussel.

Gelieve me tegen terugbetaling van 240 fr. een fototoestel « AGFA 50 » te zenden, en vergeet de beloofde geschenken niet !

Naam .....

Straat ..... Nr .....

Plaats .....

Indien ik niet tevreden ben over de Box, zult u me het geld binnen de 15 dagen terugbetalen.

DE AVONTUREN van FEE en FONSKE door Bob DEMOOR

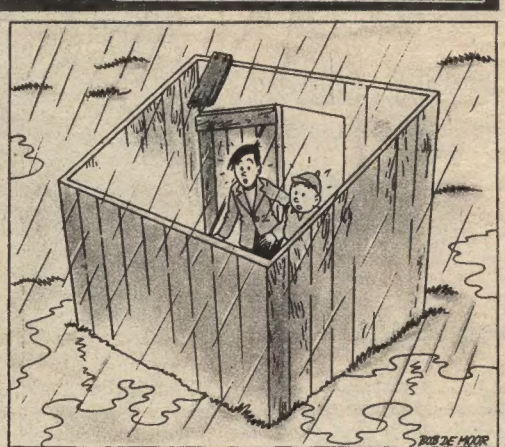

BON Decalcomanies. Nr 3

Opgelet ! Geschenken ! Bewaar de bon links op deze bladzijde.
20 achtereenvolgende bons geven recht op een boekje decalcomanies.

DE LEEUW van VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR

Vrij naar H. CONSCIENCE

'Wordt voortgezet.)

DE TOVERSPIEGEL

Tekst en Tekeningen van J. LAUDY

Hassan en Kaddoer zijn in het bezit van de Toverspiegel die hen zal toelaten een schat te ontdekken. Ze willen de Rode Zee oversteken, maar de Khan Timoer, hun eeuwige vijand, volgde hen...

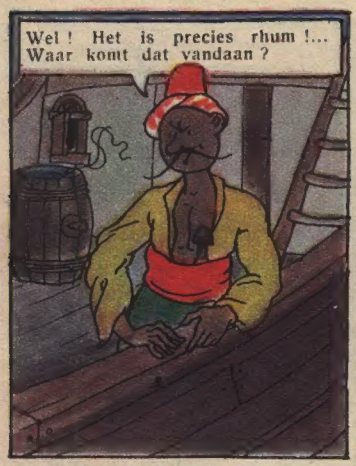

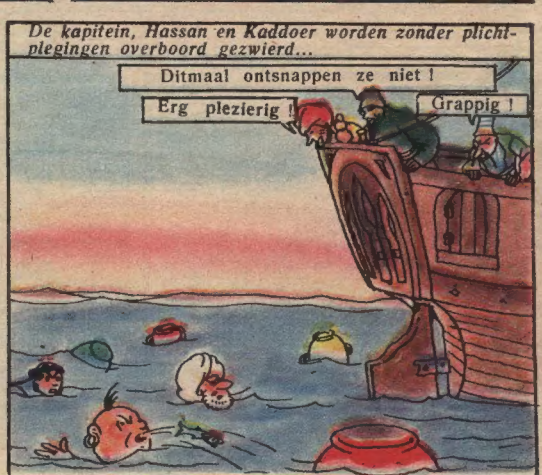

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE OLIFANT

Rudi en zijn vriend, Indra, zijn in de jungle op zoek naar prinses Njama, de dochter van de maharadja van Nairoby, die op mysterieuze wijze verdwenen is...

Rudi en Indra stappen door de haast ondoordringbare wildernis. Plots horen ze gekraak van takken en luisteren scherp toe...

De beide vrienden kruipen over de wiegende brug. Nauwelijks zijn ze in 't midden, of een geluid doet hen verstijven van angst...

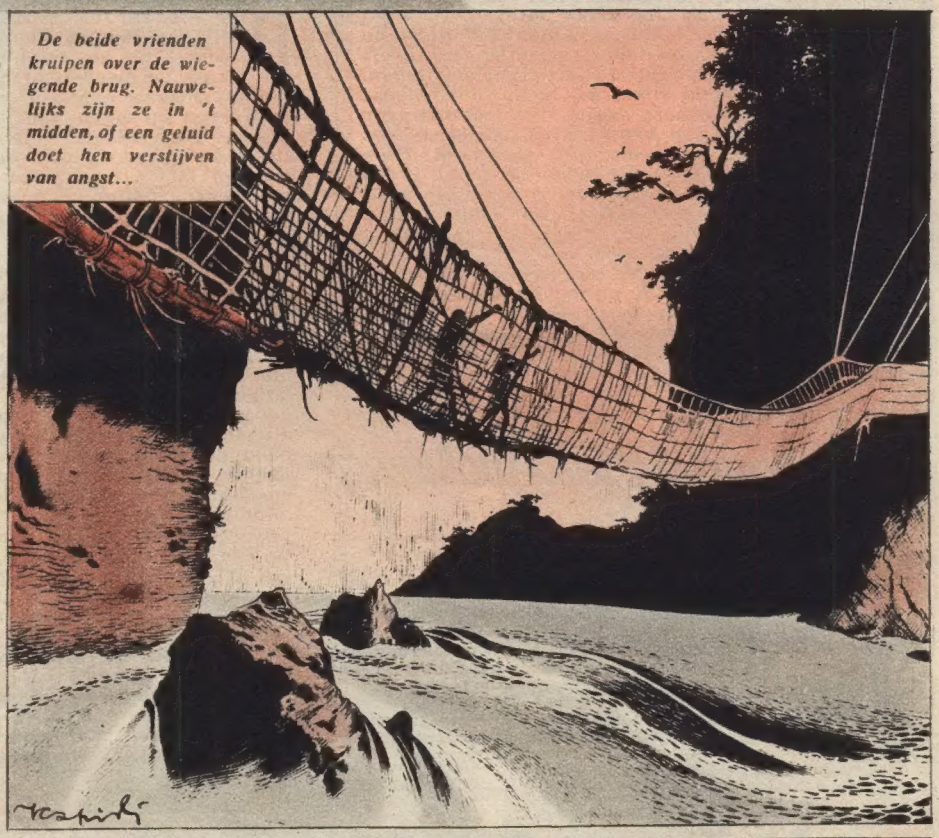

Met krachtige bijlslagen hakken vier Hindoes de lianen door. Met een hevig gekraak zakken deze in 't water, waarin de krokodillen liggen...

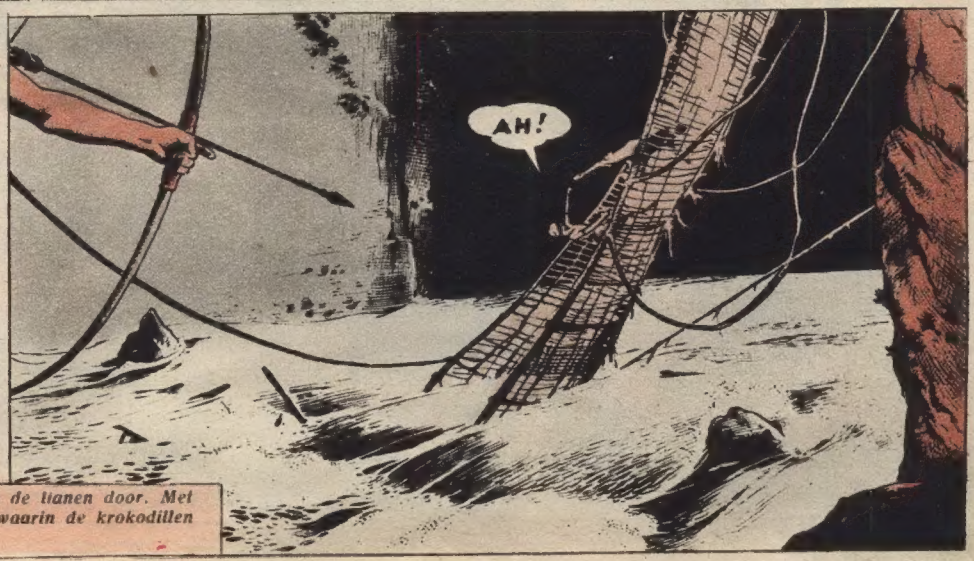

(Wordt voortgezet.)

Joe Louis is een gentleman

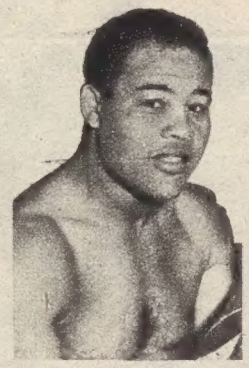

1941. — Match tussen Joe Louis, drager van de wereldtitel, en Billy Conn. Ruim 60.000 toeschouwers volgen de strijd in ademloze spanning. Gedurende de eerste rounds verliest de negerkampioen verschillende punten en het heeft er de schijn van dat Billy Conn zal winnen. Deze laatste verliest echter plotseling het evenwicht en verlaagt zijn dekking... Joe Louis staat boven hem met opgeheven rechtervuist. Zal hij toeslaan ?... Niemand zou kunnen afkeuren dat hij profijt trekt uit de situatie, temeer daar zijn titel op het spel staat. Maar neen... De neger gaat een paar stappen achteruit en geeft zijn tegenstrever de tijd zich te herpakken. De toeschouwers jubelen het uit van geestdrift ! Zoveel fair-play krijgen ze niet iedere dag te bewonderen.

TWEE rounds later gaat Billy naar de planken en wint Joe Louis met knock-out.

« Ik sterf liever dan mijn ras oneer aan te doen ! » zei Joe Louis later.

Heel zijn carrière heeft Joe Louis niet alleen de ene overwinning na de andere behaald, doch heeft nooit iemand zijn eerlijkheid in twijfel getrokken. Na iedere wedstrijd stond hij meer in de gunst van de sportliefhebbers en al zijn tegenstrevers erkennen, dat hij een knap en fair bokser is. Joe Louis durft ook zijn nederlagen bekennen. Toen hij door Max Schmelling gevloerd werd vroeg zijn moeder hem hoe dit mogelijk was; hij zocht geen uitvluchten. Joe antwoordde eenvoudig : « Ik werd overwonnen ».

Een wereldkampioen gooit zijn titel nooit voor een appel en een ei in de weegschaal, maar Joe Louis deed dit tijdens de oorlog herhaalde malen ten bate van het Amerikaans leger.

De beroemde boxer heeft niet minder dan vijf wereldkampioenen verslagen en behaalde één en twintig knock-out-overwinningen.

Wil je honderd jaar worden ?

EEN geneesheer heeft vastgesteld dat de mensen heel oud worden in landen waar het de gewoonte is iedere dag rauwe ajuinen te eten.

In Bulgarië b.v. ontmoet men menige grijsaard van 120 en 140 jaar.

Dokter Laskovsky beweert verder dat de mensen, indien ze meer rauwe groenten en vruchten zouden eten en minder gestereliseerde waren en gekookt vlees, gemakkelijk 150 jaar zouden kunnen worden. Wie oud wil worden moet dus rauwkost en vooral ajuinen eten.

450 JAAR VOOR KUIFJE WERD COLOMBUS GERED DOOR EEN MAANSVERDUISTERING !

— Diego, ik heb vertrouwen in je en maak je bevelhebber van een schip waarmee je zo vlug mogelijk naar Spanje moet vertrekken. Dit verslag overhandig je aan de koning.

Diego Mendez was één van de trouwste luitenants van Christoffel Colombus en scheepte dadelijk in.

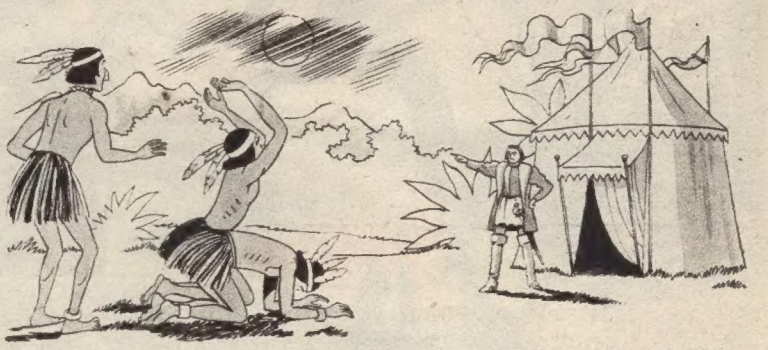

DIT was in Juli 1506...

Nauwelijks was het schip echter uit het zicht van de kust verdwenen of de matrozen sloegen aan het muiten en voeren op eigen houtje naar Spanje. Dat wilden ze ten minste doen, maar er stak een geweldige storm op ! Ze moesten het schip lichter maken door wapens, mondvoorraad en zelfs de Indiaanse roeiers over boord te gooien. Het schip werd ten slotte op de kust geslagen en de muiters vielen in de handen van de troepen van Colombus !

De koning van Spanje had met dit alles echter zijn verslag nog niet en zijn humeur werd hoe langer hoe slechter. De Indianen, die door de conquistadores, alles behalve voorbeeldig werden behandeld, waren het spelletje beu en weigerden de ontdekker en zijn getrouwen nog levensmiddelen te geven.

Gelukkig had Colombus nog andere pijlen op zijn boog. Hij las in de sterren en ging door voor een heel geleerd man. Hij had gezien dat er een maansverduistering zou plaats vinden en riep al de weerspannige Roodhuiden samen.

— De goden zijn verstoord, zei Colombus, en zullen jullie streng straffen. Ze hebben me gezegd dat over tien dagen, de maan uit de hemel zal genomen worden !

Het maakte de Roodhuiden wel wat bang, maar « eerst zien » dachten ze !

Toen op de vastgestelde datum de maan werkelijk verdween, greep de paniek hen aan. Ze liepen naar de tent van Colombus en schreeuwden wanhopig.

— Laat mij een ogenblik alleen, sprak de admiraal, ik zal de goden aanroepen.

Na een tijdje kwam hij weer buiten de tent en zei tot de Indianen :

— De goden hebben medelijden, ze zullen de maan opnieuw en nog stralender dan te voren laten verschijnen. En werkelijk ! Nauwelijks waren zijn woorden uitgestorven of de maansverduistering was gedaan. Gek van vreugde begonnen de Roodhuiden te dansen en te zingen en gehoorzaamden gewillig aan de bevelen van Colombus.

Deze kleine geschiedenis is echt gebeurd, beste vrienden ! Ze bewijst, dat diegenen die ongelovig de schouders ophaalden, toen Kuifje in de « Zonnetempel » op wonderbare wijze gered werd door een maansverduistering, ongelijk hadden.

Colombus werd er 450 jaar te voren werkelijk door gered...

— Papa, maak je stem zwaarder ! Je bent nu Roodkapje niet meer, maar de boze wolf !

THE SATURDAY EVENING POST

Eenvoudig te ondertekenen, dan mag je weer slapen..

De MYSTERIEUZE MAHUKITAH

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

Eliane Mordant vertrekt met Mark en Gabriel, om haar vader te zoeken in de jungle van Peten..

(WORDT VERVOLGD)

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER – GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

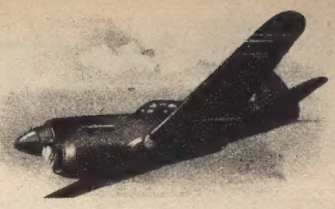

Kapitein Grey heeft van zijn landgoed, Siedliska, een opleidingsschool voor piloten gemaakt. Hij zoekt thans leerlingen. Hij heeft reeds vijf kandidaten en spant zich in ook de overige te ontdekken...

OM twee uur komt Grey in Krakow toe. Hij wil eerst middagmalen, doch bemerkt, terwijl hij voorbij een kapperssalon gaat, dat zijn gezicht haast onkennelijk is van het stof.

— Neen, ik moet eerst een bad nemen!

Hij laat zijn auto voor de ingang van een badinrichting staan, ontkleedt zich snel, trekt zijn badpak aan en bekijkt dan de springplanken die op verschillende hoogten boven het water aangebracht zijn. De kapitein aarzelt even en kiest dan de hoogste. Het is een dikke, korte plank die hem zal toelaten zijn sprong volgens zijn eigen systeem uit te voeren. Hij vertrouwt nl. meer op de kracht van zijn beenspieren dan op de soepelheid van de plank. Grey klimt op de ladder en gaat dan langzaam vooruit. Hij controleert de soepelheid van de plank met de tenen en komt zo tot op het uiteinde. Hier wacht hij tot er een plaatsje vrij komt in het water. Op de lagerliggende springplanken heeft men zijn voorbereidingen gezien en men maakt plaats voor hem. Het is waarschijnlijk dat de twaalf meter hoge plank slechts zelden gebruikt wordt, want iedereen slaat Grey nieuwsgierig gade. Grey heeft gevoeld dat er iemand achter zijn rug staat, doch gunt zich de tijd niet meer even om te zien. Hij concentreert al zijn aandacht op de sprong. Hij houdt de armen gestrekt naast het lichaam, de handpalmen naar buiten, buigt zich voorover, plooit de knieën lichtjes terwijl zijn voeten nog steeds op de plank blijven. Opeens ontspant hij het lichaam, richt zich op en stoot zich dan met de tenen en een druk van de knieën af... Hij plooit zijn rug en springt. Een ogenblik hangt Grey in de ruimte, dan opent hij de armen, zijn lichaam maakt een halve boog en hij duikt vertikaal. Een sekonde ziet hij zijn beeld in het blauwe water, dan heft hij de handen boven het hoofd... Het water spat in duizend druppels uiteen en daar verschijnt het hoofd van de duiker alweer. Grey meet dan de hoogte van waar hij sprong.

— Niet slecht voor de eerste maal, denkt hij.

De andere baders en liefhebbers van een mooie duiksprong uiten hun bewondering en Grey glimlacht, want hij houdt er van ook bij andere sporten een pluimpje te halen.

— Ik moet die sprong toch nog verbeteren, denkt hij, terwijl hij nogmaals de hoogte meet... Ik moet me krachtiger afstoten en meer naar voren buigen.

Het mannetje glibbert weg...

EEN NIEUWE LEERLING

Nu ziet hij de andere zwemmer op de plank die zich voor dezelfde sprong gereedmaakt. Het is een jongen met een bronzen huid. Hij buigt zich reeds over het water.

— Slechte houding. Dat lukt niet, zegt Grey bij zichzelf.

De knaap valt vertikaal met gekruiste armen, doch een ogenblik voor hij in het water terecht komt, breekt de lijn van de sprong naar binnen toe... Het water spat hoog op en heupen en voeten kraken. De toeschouwers lachen. Eén minuut later is de knaap uit het water en volgt Grey op de ladder. Ze bereiken het plat-form haast op hetzelfde ogenblik.

— Mijnheer, zou u me niet willen uitleggen hoe u duikt? vraagt de jongen, terwijl hij zich over de kuiten wrijft die nog rood zien van de schok. Het is de eerste maal dat ik van deze plank duik, ziet u.

— M'n sprong was ook niet perfect, maar nu zal 't beter gaan!

Inderdaad, ditmaal zweeft Grey als een pijl, maakt een cirkel, een scherpe hoek en duikt... Het lichaam van Grey verdwijnt geen ogenblik geheel in het water. De diepte van de sprong kan niet meer dan 50 tot 80 centimeter geweest zijn.

De toejuichingen barsten los en Grey, die nu op zijn rug zwemt, dankt met een handgebaar.

— Vooruit, jongen!

De knaap ademt diep en duikt... Hij valt vertikaal!

— Buig je! roept Grey.

De jongen heeft het gehoord en corrigeert zijn houding. Het water spuit op.

— Bravo! roept Grey.

— Ik had u horen roepen, meneer, nu heb ik het begrepen. Dank u.

— Duik niet meer vandaag, morgen zal het veel beter gaan, antwoordt de kapitein.

Ze stappen samen uit het water. De jongen is eerst klaar. Een paar minuten later is ook Grey buiten. Hij wil met de jongen nog een paar woorden spreken, als opeens een angstkreet weerklinkt. Ze kijken allebei om. Het is niet ver vandaar... Iemand verdrinkt, een hand steekt uit het water en verdwijnt dan...

Met dezelfde promptheid als waarmee hij zijn houding verbeterde, terwijl hij tussen hemel en aarde zweefde, snelt de jongen de drenkeling te hulp. Grey staat ook versteld over de vlugheid waarmee hij zijn armbanduurwerk afdoet en hem zijn portefeuille toewerpt alvorens in het water te springen.

Dat zijn bewijzen van kordaatheid en koelbloedigheid, denkt Grey en enkele minuten later schrijft hij de naam van Lechek Chtcherbinnski op zijn lijst.

Grey dineert en gaat dan op wandel door de stad. Na een paar uur komt hij in het oude stadsgedeelte. De stegen zijn

vuil, de huizen haast vermolmd... Hij kijkt eens rond en zucht :
— Neen, hier kan ik niets komen zoeken!

Achter de kleine vensterruiten ziet hij slechts vuile tronies die op een sigarettenstompje kauwen. Haveloze jongens doorzoeken een vuilnisbelt en een klein gebocheld mannetje draagt een schotel met taartjes, waarop een zwerm vliegen zit, door de straat. Alles spreekt er van armoede en vuil.

HET GEVECHT

Opeens gaat er een man vlak voor het mannetje staan en snijdt het de pas af. Het mannetje wijkt uit en de man doet zwijgend een stap in dezelfde richting. Het mannetje wordt bleek; met angstige ogen zoekt het een uitweg... Het wil naar rechts, doch tevergeefs... Tracht dan langs de andere kant van de straat te ontkomen, doch ook hier staat de lange slungel hem in de weg. Hij houdt de handen diep in de broekzakken en kijkt met koude, uitdagende ogen neer op het kleine mannetje die geen raad weet en blijkbaar bang is.

Een groep jongens komt om de hoek van de straat te voorschijn. Ze sluipen stil vooruit om de taartjes te stelen: het mannetje beeft en wil om hulp roepen...

— Hou je mond! dreigt de grote man.

Hij neemt juist een taartje als er in de straat een venster knarsend opengaat. Grey heeft nauwelijks de tijd gehad om een hoofd te zien of daar staat de jongen reeds op de straat. De bengels wachten hem kalm af en de «Lange» legt zijn taart terug. Het mannetje glibbert weg...

Het kereltje dat komt afgelopen, is eerder klein maar stevig gebouwd. Zijn blond haar ziet er woest uit... Hij maakt zich gereed om toe te springen... Werpt het hoofd in de nek en stort zich met een kattenrapte op de lange man. De schok is zo hevig dat beiden op de grond tuimelen. De aanvaller is eerst recht: hij werpt een blik op de jongens die rond hem staan en zet dan zijn voet op de rug van de «Lange» die tracht op te staan. Nu trekt de jongen hem zelf op en haakt hem met zijn kleren in een der ijzeren staven van een afsluiting. De kleine vechthaan proest het uit van het lachen en verdwijnt! De groep belhamels achtervolgt hem. De lange slungel schreeuwt als een gewonde olifant...

Grey besluit de groep eveneens te volgen om de jongen desnoods te verdedigen. Deze schijnt echter alle hulp te kunnen missen. Hij staat nu op een hoop steenkolen, vlak achter het hekken, dichtbij een schuur. Hij staat fier rechtop en kijkt eens naar zijn vijanden. Als een bliksemschicht valt hij dan plots te midden van zijn achtervolgers en bokst met een klassieke «knock-out» één der grootste belhamels tegen de grond. De andere omstaanders worden ruw opzij geduwd door de lange vagebond die zich heeft weten los te maken...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE DONDERDAG :

DE VERSTEKELING

EEN ECHTE
Sioux-tent
voor 195 frs...

Wanneer je ze opstelt in een hoekje van een appartement, dan wordt het door de levendige kleuren opgevrolijkt. En wanneer het weder beter wordt, kun je ze buiten opstellen gedurende heel het verlof. Ze zal zowel aan de ouders als aan de kinderen een echte ontspanning brengen, want niets is aangenaer voor de ouders dan hun kinderen blij te zien!

De tent kan in een oogwenk opgesteld of afgebroken worden. Ze is het beste en tevens onverslijtbaar speelgoed en wordt in de winkels tegen 600 frs. verkocht.

GUNSTBESTELBON

Gelieve me, tegen terugbetaling aan de postbode, met voldoeningswaarborg :

..... **Sioux-indianentent(en) van 195 frs. op te zenden en er gratis als geschenk een pluimenhoed van het Grote Opperhoofd Zwarte Bison aan toe te voegen.**

M :.....

Adres :.....

Terug te zenden aan

R. G. S., Genèvestraat, 496 Brussel — Tel.: 15.68.71

De avonturen van Kwik en Flupke

DE ETRUSKISCHE KRUIK

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKNINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik is op geheimzinnige wijze in het bezit geraakt van een Bronzen Sleutel. Suske en Wiske werden ontvoerd en Lambik gaat naar het paleis. Hij ontmoet echter de geheimzinnige « X. »...

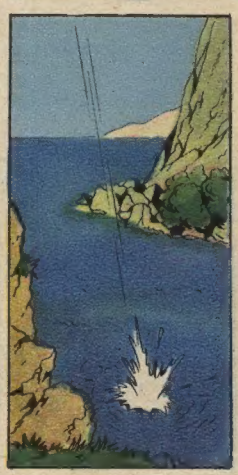

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en kapitein Haddock zijn op weg naar prof. Zonnebloem die zich in een eigenaardige stad verschanst heeft! Onze vrienden worden verschillende malen gekontroleerd en komen ten slotte aan een villa...

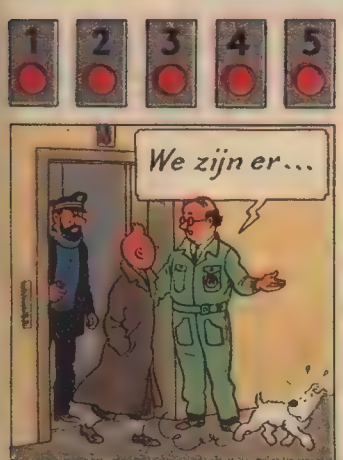

(Wordt voortgezet.)

ZAL HET GEHEIM

REEDS vijf en twintig minuten jaagt kapitein Thomas Mantell met zijn Mustang F.51 een geheimzinnig tuig na, dat hij nooit te voren zag. Hij heeft er alles op gezet, dat mysterieuze ding van nabij te bekijken en seint met kloppend hart volgende boodschap : « Het voorwerp is op dit ogenblik boven en voor mij, en het vliegt maar half zo snel als ik... » Enkele minuten later : « De machine vliegt nu zo snel als mijn toestel of vlugger. Ik stijg nog om het beter te kunnen zien... » Na enkele tijd volgt een beschrijving : « Ziet er uit als een zilveren roomijskegel. Heeft ongeveer zeventig meter diameter en spuwt vuur... Schijnt soms onbeweeglijk in de lucht te hangen als een helicopter... »

Arnold Kenneth die voor de eerste maal de vliegende schotels zag.

Zou men eindelijk te weten komen wat dit fantastisch raadsel was ? Neen, op de 35e minuut onderbrak Mantell zijn boodschap plotselings. De stilte was drukkend en angstwekkend... Niet lang nadien vond men de verspreide resten van de « Mustang F.51 ». In zijn koortsige jacht was Mantell waarschijnlijk veel te hoog gestegen en was zijn toestel in de lucht ontploft...

HET DUURT NU REEDS MEER DAN DRIE JAAR

DE jonge piloot Mantell, die zijn weetgierigheid met de dood moest bekopen, was niet de eerste die de **vliegende schotels** zag. Enkele maanden te voren, op 24 Juli 1947, overvloog Arnold Kenneth de staat Washington en bemerkte negen vlammende schijven die over de Rainierberg verdwenen. Een ander piloot zag ze boven Hong-Kong en later werden ze opgemerkt in Noord-Afrika, Wenen, Ethiopië, Egypte, Portugal, Piemont en Bolivië...

Op 17 Maart jl. hebben verschillende Mexikaanse piloten getracht een vliegende schijf, die boven de hoofdstad opgemerkt werd, te volgen. De piloten konden vaststellen dat ze een diameter van 30 meter moet gehad hebben en op een hoogte van 10.000 meter door de ruimte vloog. De schijf zelf was, naar zij meenden, gemaakt uit een ondoorschijnend metaal en uit een soort afvoerbuis ontsnapten vlammen. Op het ogenblik dat ze de vliegtuigen opmerkten begonnen ze sneller en sneller te vliegen om ten slotte met een duizelingwekkende vaart op te stijgen en uit het zicht te verdwijnen.

ZE ZIJN ONS 200 JAAR VOOR !

ER zijn tijdschriften die artikels gepubliceerd hebben waarin de mening werd vooropgezet dat de vliegende schotels **verkenningsvliegtuigen** van een andere planeet zijn en dat de bewoners van deze planeet ons, op technisch gebied, 200 jaar vooruit zouden zijn. Deze onbekende wezens zouden onze aarde reeds 175 jaar lang gadeslaan en het feit dat wij hen nu pas zien komt, omdat onze luchtvaart- en technische mogelijkheden sedert de oorlog zulke geweldige vlucht namen. Deze uitleg is echter nogal fantastisch en wordt door geen materiële elementen gestaafd.

SLECHTS INBEELDING !

ER zijn ongelovige mensen die voor al dat gepraat over vliegende schotels hun schouders ophalen en menen dat deze vliegende, vuurspuwende schotels alleen bestaan in het brein van overspannen of op sensatie beluste journalisten. Anderen verklaren : Het zijn **dwaalsterren,** of misschien was het de **planeet Venus,** die soms gedurende de dag te zien is... Ofwel is het een van de **ballons,** die door de weerkundige diensten gebruikt worden. Op zeer grote hoogte zetten ze uit en kunnen dan wel 30 meter diameter hebben. Misschien zijn het nieuwe reactievliegtuigen, zoiets als de deltavleugels...

Maar deze meningen schijnen toch ook niet juist ! Men heeft ze over heel de wereld waargenomen, en getuigen konden zelfs de **twee bijzonderste typen** beschrijven :

Het eerste is zeer klein, zonder piloot, en wordt waarschijnlijk bestuurd door een televisie- of radarsysteem.

Het tweede is veel groter, heeft soms wel 70 meter diameter en schijnt op de-

Een zonderling creatuur dat enige gelijkenis vertoonde met een menselijk wezen...

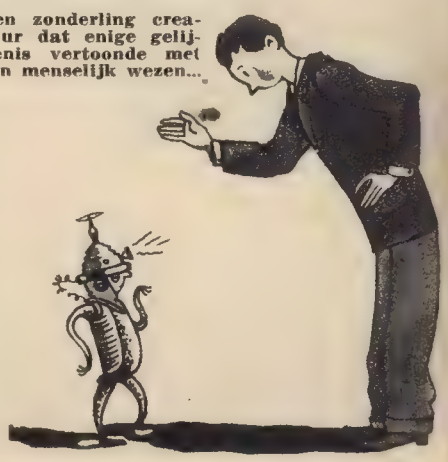

VAN DE VLIEGENDE SCHOTELS EINDELIJK OPGELOST WORDEN?

zelfde wijze te functioneren als een helicopter.

Het zijn geheel onbekende toestellen, maar ze **bestaan** werkelijk !

PLANETEN OF BALLONS ?

DE veronderstelling dat het **planeten** zijn, houdt geen steek, want hoe zouden die aan het argusoog van de telescoop ontsnapt zijn ? Er zijn thans zoveel sterrewachten en ze kunnen op voorhand dwaalsterren, staartsterren en wat weet ik aankondigen; waarom dan ook deze planeten niet ? Piloten zagen de vliegende schotels met het blote oog en we geloven dat ze allen reeds vroeger met Venus kennis maakten en zich daarin niet meer kunnen vergissen. Daarbij schieten de dwaalsterren met een snelheid van 40.000 tot 50.000 km. per uur door het luchtruim en doven na enkele sekonden uit. Nooit zou een vliegtuig hen 35 minuten lang kunnen volgen !

Ballons opgelaten door een of andere weerkundig station ? Het is waar dat ze er uit zien als metalen schijven en snel stijgen, doch horizontaal bewegen ze zich heel langzaam. Een nieuw vliegtuig dan ? Wel, de Deltavleugel is al voldoende bekend en men kan dit toestel onmogelijk verwarren met een ronde schijf.

Is dit toestel de voorvader van de vliegende schotel ? Het werd in 1942 in de Verenigde Staten gebouwd. Werden de gewone motoren intussen door reaktiemotoren vervangen en de vorm geperfectionneerd ? De nabije toekomst zal het uitwijden...

EEN VERBAZENDE ONTDEKKING !

FLEGMATIEKERS opperden de mening dat men eenvoudig moest wachten tot er zulk een vliegende schotel zou neerkomen en men dan nog tijd genoeg had zich op te winden. nog tijd genoeg had over zich er op te winden. Lang niet zo kwaad, vind ik, maar... nu schijnt er inderdaad zo'n vliegend raadsel naar beneden gestort te zijn. Dit berichtte althans een New-Yorks-reporter die terugkeerde van een reis in Mexiko. Hij had de resten met zijn eigen ogen gezien en beweerde ondermeer : **« Tussen de resten van de machine werd het lijk van een creatuur gevonden dat wel enige gelijkenis vertoont met een menselijk wezen. »** Dat mysterieuze personnage zou naar een hospitaal gevoerd zijn om door geneesheren onderzocht te worden. De Amerikaanse reporter besluit: **« Onnodig hier aan toe te voegen dat de Mexikaanse overheid het grootste stilzwijgen omtrent deze ontdekking bewaart ! »**

Wat moet men hieruit afleiden ? Helemaal niets, beste vrienden, want die reporter zou wel een eerste klas grappenmaker kunnen zijn !

GEHEIME WAPENS

DAT de vliegende schotels van een ander bewoond werelddeel komen, gaat er bij de meeste mensen niet in. De Franse geleerde Ananoff zegt dat het schijven zijn die van uit **Amerikaanse proefstations** worden opgelaten. Indien men nergens sporen van hen vindt is dit eenvoudig omdat ze door radio geleid worden. Eens hun opdracht ten einde, worden ze terug naar het vertrekcentrum gebracht. Met andere woorden, het mechanisme werkt zoals een boomerang... Het is ook mogelijk, dat ze, na een bepaald aantal kilometer, in de lucht vernietigd worden. De Amerikaanse radiocommentator Henry Taylor, denkt er ook zo over. Hij verklaarde voor de mikro dat het een schotel is door de Navy gebouwd, dat ze onbemand en ongevaarlijk is, tot op een hoogte van 9.000 meter en meer kan klimmen, ook in de lucht stil kan blijven hangen en meestal, na een zekere tijd, uiteenspringt.

HUMOR EN VLIEGENDE RAADSELS !

MEN spreekt nu reeds drie en half jaar zoveel over de vliegende schotels dat het eigenlijk dagelijkse kost geworden is. Het zou me niets verwonderen moesten we Lambik of onze kapitein Haddock, die toch al een respektabele woordenschat heeft, op zekere dag horen uitroepen : **« Maak dat je weg komt, vliegende schotel ! »**

Een Mexikaans kapper zette volgend bericht voor zijn uitstalraam : **« Heeft u last van een stijve hals wanneer de vliegende schotels voorbij suizen, kom binnen en laat u masseren. Het kost slechts 10 dollar. »** Naar verluidt heeft zijn reklame veel sukses !

Eveneens in Mexico gebeurde het dat op een schone morgen tientallen mensen met hun neus in de lucht liepen omdat een nette Mexikaan geroepen had : « Kijk ! Kijk ! Een vliegende schotel ! »

Een geneesheer, die zich toevallig ook in de straat bevond, wreef zich de ogen uit en zei :

— Ik zie niets !

— Maar ja, senor, kijk goed, daar naast dat kleine witte wolkje !

De dokter staarde zich haast blind, maar hield staande geen vliegende schotel te zien... Een paar ogenblikken later zag hij echter wel dat zijn portefeuille verdwenen was...

Het aantal Mexikanen dat op deze manier van hun geld werden verlost is ongelooflijk groot !

★

Ik kan dit artikel niet sluiten zonder jullie een aangename verrassing mede te delen... Weldra biedt « Kuifje » jullie een buitengewoon spannend en origineel tekenverhaal, waarin heel het geheim van de vliegende schotels zal ontsluierd worden ! Het prachtig tekenverhaal draagt de titel « DE VUURSCHOTELS » ! Ik ben er zeker van dat dit aktueel onderwerp jullie zal interesseren !

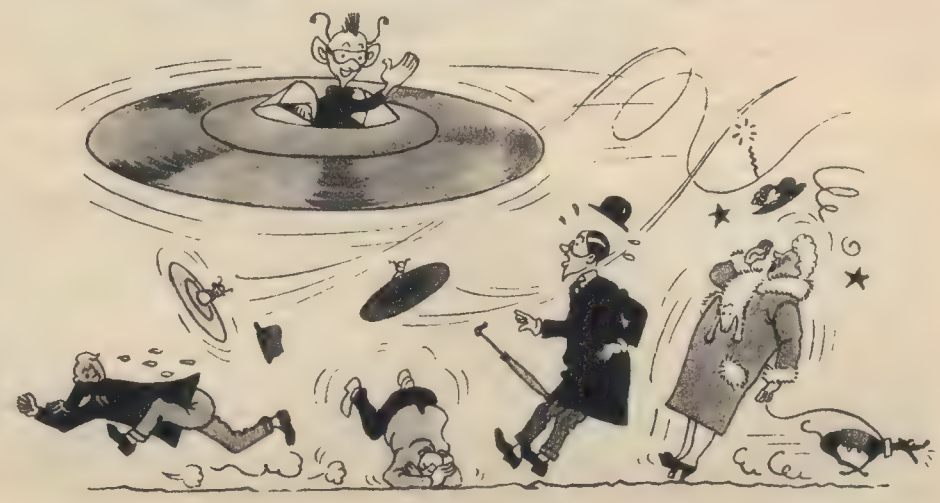

CORENTIN

BIJ DE INDIANEN

Corentin vergezeld van Zwarte Bison en Wakita zoekt zijn moeder die aan kapitein Jack, een echte schurk, uitgeleverd werd. Onze vrienden worden door de Pawnee's, de doodsvijanden van de Sioux, achternagezet...

TEKST en TEKENINGEN van Paul CUVELIER

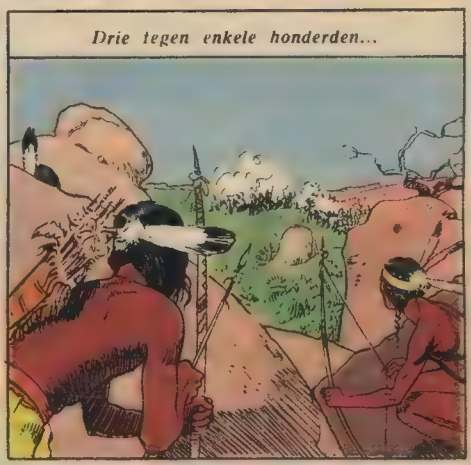

DRIE PIJLEN ZOEVEN. DRIE PAARDEN ZIJN GETROFFEN EN HINNIKKEN PIJNLIJK. PAARDEN EN KRIJGERS VALLEN EN DE ANDERE PAWNEE'S, DIE IN GALOP VOLGEN, STRUIKELEN ER OVER...

(Wordt voortgezet.)

De Altaargrot

DOOR FRANCIS DIDELOT

Serge, een jong Parijzenaar, brengt zijn verlof door aan de kusten van Bretagne...

EEN kerel als een boom pakte de Manke bij kraag en broek en zwierde hem de straat op.

Serge had stilzwijgend geluisterd. Hij ledigde zijn glas cider en ging naar buiten.

In het licht van een bliksemstraal zag hij een donkere gestalte de weg opgaan. Hij riep :

— He, Manke! Manke!

Maar deze antwoordde niet en werd weldra opgeslokt door de duisternis. Serge ging naar huis.

De storm woedde heel de nacht met demonisch geweld. De donder ratelde en torenhoge golven beukten op de rotsen. Het leek een strijd tussen de oerkracht van het water en de hoge rotsen en soms leek het alsof deze laatsten op het kleine Morgat zouden neerstorten.

Serge trachtte te slapen, maar tevergeefs. Ten slotte stond hij op en ging voor het venster staan om het schrikaanjagend, doch boeiend schouwspel gade te slaan. De bliksemflitsen scheurden de zwarte wolken en zetten de hemel ononderbroken in vuur.

Was dat geen boot? Serge beefde van opwinding... Een lichte schoener... De grote mast was afgeknakt en de fokkemast hield als bij mirakel nog stand. Serge dacht dat hij droomde en rukte het venster open. De storm drong huilend in de kleine kamer en de jongen trachtte doorheen de woeste elementen die boot te zien...

Neen, hij vergiste zich niet. Over het huilen en het gebulder van de zee hoorde hij stemmen en het geklepper van klompen over de straatstenen. Men had het schip ook elders opgemerkt en alarm gegeven. Serge draalde niet langer, hij liep zo hard hij kon naar het strand waar er reeds vissers stonden die druk redetwistten. Sommigen wilden onmiddellijk een boot uitzetten, anderen oordeelden het beter nog even te wachten.

— De reddingsploeg zal dadelijk opdagen! zeiden ze.

— De semaphore heeft de kano reeds verwittigd.

Intussen was de schoener nog altijd zichtbaar. Als een stukje speelgoed danste hij op een torenhoge golf om dan weer in de diepte te verdwijnen. Zou hij nog te voorschijn komen?

Serge beefde van aandoening. Neen, dat schouwspel zou hij zijn hele leven niet vergeten.

— Wel, mijn jongen, wat denk je er van? vroeg de Manke die naast Serge was komen staan. Hij grijnslachte, trok de magere schouders op en lei de twee handen op zijn borst terwijl hij pijnlijk hoeste...

— Nutteloos redders te halen. Ze zijn verloren. De zee had honger.

De zee had honger? Lag in deze woorden niet heel de macht en al het geweld van het water besloten? De zee eist haar tol en is ze soms vredelievend, dan is dat slechts om haar slachtoffers de volgende dag des te beter te kunnen verpletteren.

Enkele stoere zeebonken met hoge kaplaarzen zetten hun zuidwester op en stapten in een sloep. Ze zouden het toch wagen...

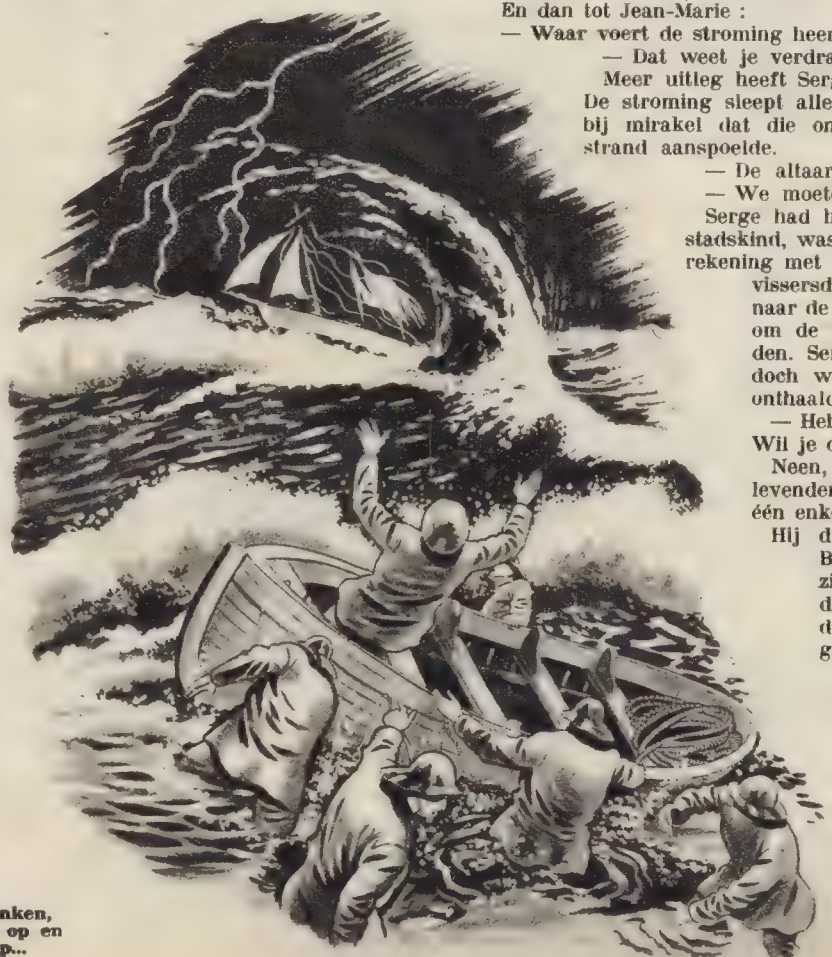

Enkele stoere zeebonken, zetten hun Zuidwester op en stapten in een sloep...

Opeens een snijdende kreet die boven de storm uit klonk... Iedereen had het gezien en in ieders ogen vervolgde het vreselijk visioen. Ze hadden zelf immers reeds met orkanen geworsteld. De schoener hield zich in evenwicht op een reuzenbaar, een bliksemschicht doorkliefde de ruimte... raakte de fokkemast... een geweldig gekraak... Het schip spleet uiteen en in de purperen schijn zag men zwarte gedaanten met het water, met de dood kampen... Dan dekte de nacht het vreselijk treurspel met een ondoordringbaar gordijn toe...

Zwijgend staarden de vissers in zee... Ze sloegen een kruis en mompelden met trillende stem een innig gebed voor allen die de meedogenloze zee in de diepte had gesleurd...

Grauw en koel brak de dag door de wolken. Alhoewel minder dreigend was de zee nog niet kalm en niemand waagde zich buiten de kleine haven.

Het schemerde reeds als Serge terug aan het strand kwam. De slapeloze, opwindende nacht had hem vermoeid en daarom had hij zich wat te bed gelegd. Eén uur had hij misschien gesluimerd en hij had gedroomd over de storm... Mensen worstelden met de ijskoude baren; ook een jongen van zijn leeftijd vocht tegen de dood en riep wanhopig : « Hulp! Hulp! »

De schreeuw was zo duidelijk dat hij met een ruk overeind geveerd en naar de dijk gelopen was. Tussen de vissers die naar de zee turen, staat ook Jean-Marie le Goat. Zwijgend gaat Serge naast hem staan en waagt eindelijk te zeggen :

— Misschien zijn er overlevenden?

— Ben je gek? Bij zulke ruwe zee? En dan... indien er zijn, wat zou je doen?

— Ik hoorde een schreeuw.

— Wanneer men zoiets voor de éérste keer meemaakt, hoort men altijd schreeuwen...

Een visser roept dat er een lijk aagespoeld is en ze rennen allemaal naar de aangeduide plaats. Het is een onbekende. Tussen de armen heeft hij nog de stukken van een gordel geklemd waarop de naam van de schoener « Jeannette » en die van de haven « Fécamp » te lezen is.

Nogmaals waagt Serge :

— Er zijn wellicht overlevenden...

En dan tot Jean-Marie :

— Waar voert de stroming heen?

— Dat weet je verdraaid ook wel!

Meer uitleg heeft Serge niet nodig om te begrijpen. De stroming sleept alles naar de altaargrot en het is bij mirakel dat die onbekende matroos hier op het strand aanspoelde.

— De altaargrot?

— We moeten er heen.

Serge had heel luid gesproken. Voor hem, stadskind, was zoiets normaal. Hij hield geen rekening met de bijgelovigheid van een klein vissersdorp. Indien de stroming alles naar de grot bracht, moest men er heen om de eventuele overlevenden te redden. Serge ging van visser tot visser, doch werd door iedereen op zwijgen onthaald.

— Heb je dan nog niet begrepen? Wil je dan met de anderen naar de hel?

Neen, Serge begreep niet. Zo er overlevenden waren, al was het ook maar één enkele, moest hij gered worden.

Hij dringt nogmaals aan, doch de Bretoenen draaien zich om. Door zijn aanwezigheid alleen beheerst de Manke de situatie. Hij wil niet dat er iemand naar de altaargrot gaat; het is een bevel.

— Goed. Ik ga alléén.

Het klink als een uitdaging en nochtans zegt Serge het niet om uit te blinken, om anders te zijn dan die eenvoudige vissers; hij voelt slechts dat er een mens in nood is en hij die moet helpen... Daar hoort hij het weer : « Hulp! Hulp! Hulp! »

(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSBERG

TEKST EN TEKENINGEN VAN BEUVILLE.
NAAR ROMAN
VAN EUG. SUE.

Ridder de Croustillac doodde een man tijdens een duel en moest Frankrijk ontvluchten. Op het eiland Martinique heeft hij zich voorgenomen de rijke weduwe, Blauwbaard, te huwen. Ze woont op de Duivelsberg...

Opeens weerklinkt een geweerschot in het woud, en de honden springen blaffend van blijdschap de struiken in. « Dat is de meester die terugkomt, zegt de man en hij gaat naar het zwijntje om er zich van te vergewissen dat het bijna gaar is. » — « Mooi zo ! Nu zal ik die Jef Poignard van nabij te zien krijgen, denkt de ridder. »

Enkele minuten later verschijnt de Vrijbuiter in levende lijve. Hij is groot, gespierd en gebruind door de zon. Zijn lange woeste baard valt tot op de borst. Er bengelen drie duiven aan zijn gordel en een vierde pluimt hij terwijl hij verder stapt. Zijn klederen zijn niet beter dan die van zijn helper...

De ridder richt zich fier en zelfbewust op, maar de Vrijbuiter schijnt hem niet de geringste aandacht te gunnen. Geholpen door zijn knecht, kuist hij de vogels en legt ze in de open buik van het everzwijn. Dan roert hij er in als in een braadpan.

Onze ridder is boos, omdat men zo weinig waarde hecht aan zijn persoontje. Hij doet een stap vooruit en zegt : « Ben je blind, kameraad ? » — « Die man spreekt tot je, zegt Jef Poignard tot zijn knecht. »

. « Neen ! Het is met jou dat ik spreek ! schreeuwt de Croustillac en stampt met de voet op de grond van woede. » — « Ik ben je kameraad niet ! antwoordt Jef Poignard ijskoud. Ik ken je niet, maar indien je honger hebt kun je toetasten. » Ondanks zijn boosheid...

... Kon de Croustillac deze uitnodiging niet weigeren. Peter zet de borden op een paar grote blaren en om te drinken staat er fruitsap in een kalebas. Een wilde abrikozenboom schenkt zijn sappige vruchten als dessert. Met een houten vork, haalt de Vrijbuiter een duif uit de buik van het zwijn, Peter doet hetzelfde en de ridder volgt hun voorbeeld.

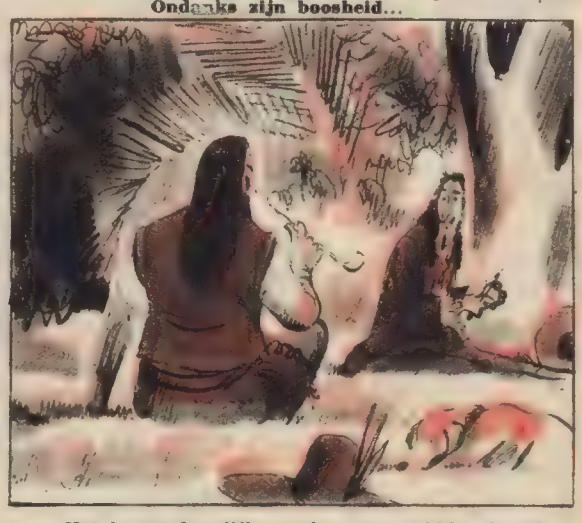

Het is een heerlijk maal en onze ridder doet het alle eer aan ! Als ze eindelijk klaar zijn, haalt de Vrijbuiter zijn pijp voor de dag en begint de Croustillac te ondervragen : « Kom je huiden kopen ? » — « Neen, ik zoek de weg naar de Duivelsberg. » Er glijdt een wolk over het gezicht van Jef Poignard...

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Alex werd door Cesar met een belangrijke opdracht belast. Nauwelijks is hij te Alexandrië ontscheepte, of hij wordt geschaduwd. 's Nachts dringt Alex in het huis van Karan en breekt een vaas...

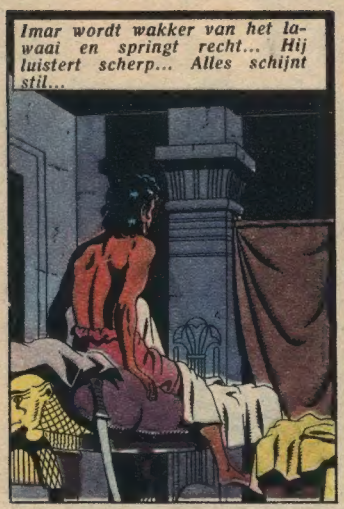

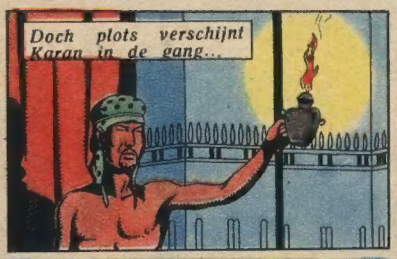

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KAPER

Tekst door E. SALGARI

Tekeningen door F. CHILETTO

Mokko en Wanstiller vervoegen de twee kapers.

's Morgens...

Carmaux opent de deur en springt op de bezoeker...

Het is de knecht van de rechterszoon en hij ondergaat het zelfde lot !

Eén minuut later wordt er weer geklopt.

Het is een edelman.

Volgende Donderdag : DE VALSTRIK !...

(Wordt voortgezet.)

UIT DE VIER WINDSTREKEN

DE ZWAARSTE MAN VAN EUROPA

De zwaarste man van ons continent, de zeven en veertig-jarige schoenmaker, Rosario Mistretta, is te Palermo overleden. Hij woog 210 kgr.!

TARZAN IS GESTORVEN!

Uit Encino (Californië) wordt het overlijden van Edgar Rice Burroughs, de geestelijke vader van Tarzan, gemeld. Hij was de schrijver van de verhalen over de buitengewone aapmens die voor de uitgevers en de filmmaatschappijen een groot sukses waren. Het vermogen van de schrijver wordt op enige millioenen dollar geschat. Burroughs liet zijn verhalen in Afrika afspelen, doch had zelf dit werelddeel nooit bezocht. Meer dan zes en dertig millioen van zijn boeken werden verkocht en zijn werken zijn

in zes en vijftig talen vertaald. Op het laatste van zijn leven hield Burroughs er aan films te laten afdraaien over « De Koning van het Oerwoud » en Tarzan door de bomen te zien slingeren. De schrijver zelf was toen reeds jaren aan een rolstoel gekluisterd.

WIE HEEFT DE SCHNORKEL UITGEVONDEN ?

De Nederlandse regering heeft bekend gemaakt dat dhr. J.J. Wichers, van Wassenaar, de uitvinder is van de « Schnorkel » die aan onderzeeboten toelaat weken lang onder water te blijven. Het zijn de Duitsers geweest die de uitvinding voor het eerst gebruikten en ze ook de naam « Schnorkel » gaven omdat het instrument er uitziet als een dubbele en omgebogen buis. In 1933 zou dhr. Wichers zijn plannen reeds voorgelegd hebben aan de Nederlandse regering, maar deze toonde er geen belangstelling voor en de Engelse al evenmin. De Duitse marine besefte echter dadelijk het nut van dit instrument en begon het te perfectioneren en te gebruiken. De geallieerden die soms een Duitse duikboot zagen verdwijnen en niet meer terug boven komen begrepen er niets van en tipten op een nieuw geheim wapen. Pas na de vijandelijkheden vonden ze duikboten voorzien van « Schnorkels ». Dhr. Wichers was krijgsgevangene in Japan en kon slechts later weer het recht op zijn uitvinding verkrijgen.

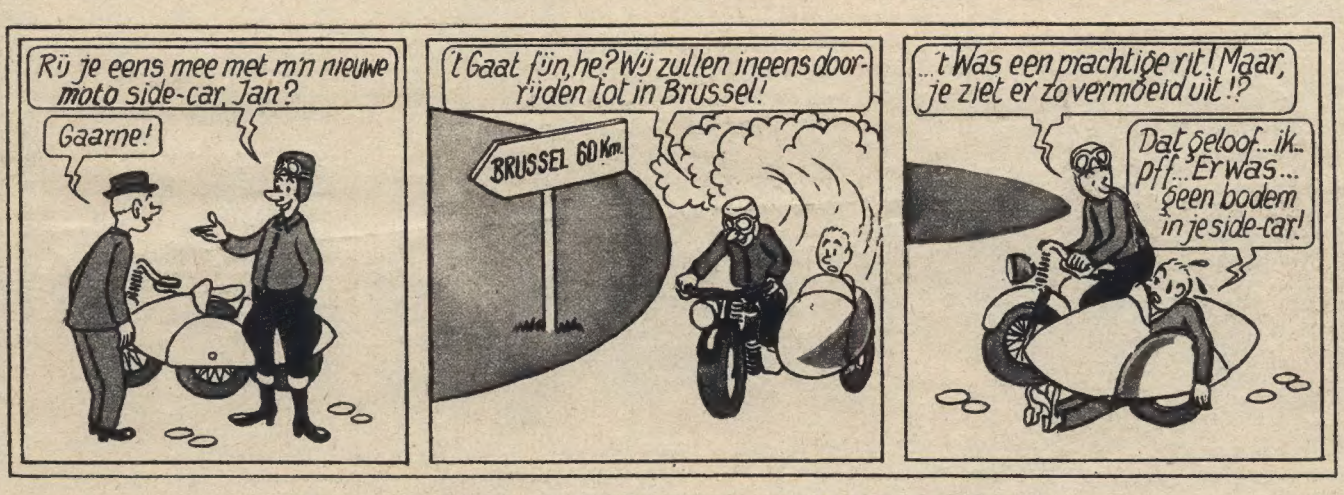

EEN VERMOEIEND UITSTAPJE

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or„ PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdor : DE JACHTHOORN SCHALT

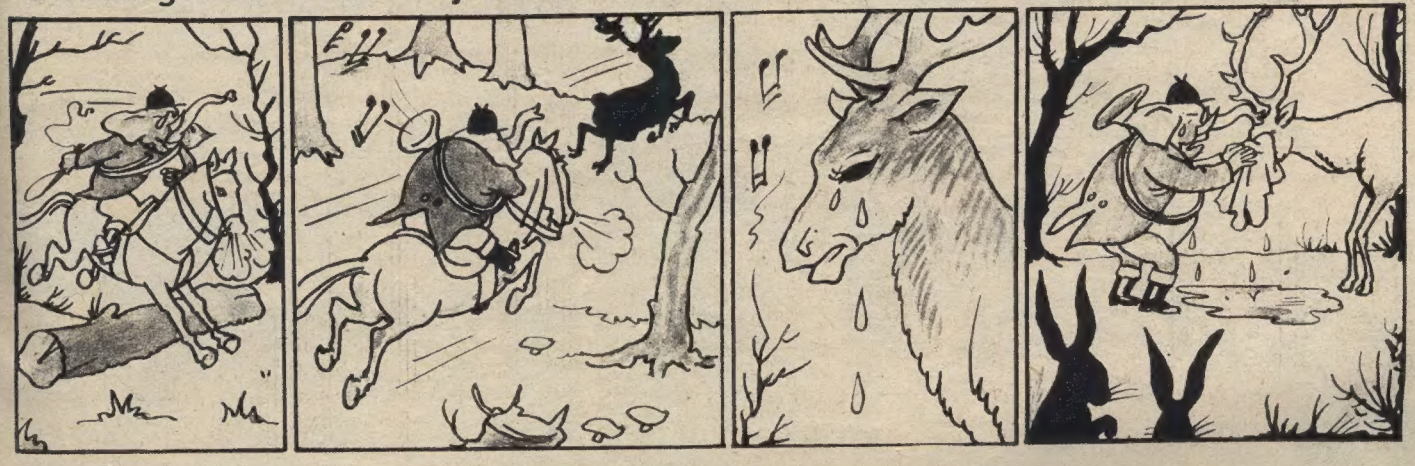

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGAR-P. JACOBS

Professor Mortimer en zijn vriend Ahmed hebben een oude tekst van Manethon gelezen die gewag maakt van een fabelachtige schat in de kamer van Horus. Mortimer denkt dat het om de schat van Achnaton gaat...

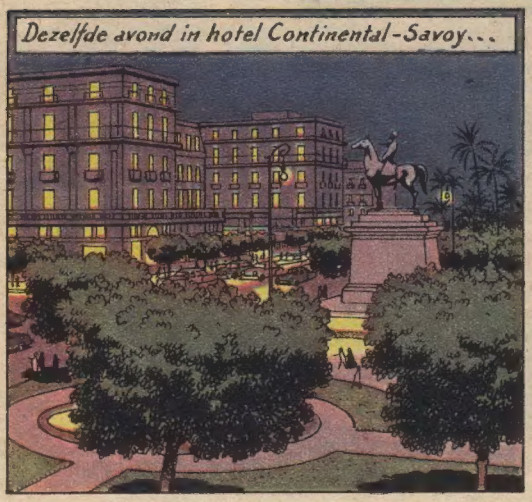

(Wordt voortgezet.)